

राजोवाच गोवृषोवा वराहोवामृगोवामहिषोपिवा ॥ त्वदर्थमद्यक्रियतां क्षुधाप्रशमनायते ॥१८॥ शरणागतं न त्यजेयमिति मे व्रतमाहितं ॥ न मुंच
तिममोगानि द्विजोयं पश्य वै द्विज ॥१९॥ अयेन उवाच नवराहं न चोक्षाणो न चान्याविविधान् द्विजान् ॥ भक्षयामि महाराज किमन्नाद्येन तेन मे ॥२०॥
यस्तु मे विहितो भक्ष्यः स्वयं देवैः सनातनः ॥ अयेनाः कपोता न्वादंति स्थितिरेषा सनातनी ॥२१॥ उशीनरकपोते तु यद्विस्तेहस्तवानघ ॥ तनस्त्वं मे प्रय
च्छाद्य स्वमांसं तुलया धृतं ॥२२॥ राजोवाच महाननुग्रहो मे द्ययस्त्वमेव मिहात्थ मां ॥ वाढमेव करिष्यामीत्युक्त्वा सौराजसत्तमः ॥२३॥ उक्त्वा
त्योत्कृत्य मांसानि तुलया समतुल्यतः ॥ अंतःपुरे ततस्तस्य स्त्रियो रत्नविभूषिताः ॥२४॥ हाहाभूता विनिष्क्रान्ताः श्रुत्वा परमदुःखिताः ॥ तासां रुदित
शब्देन मंत्रिभृत्यजनस्य च ॥२५॥ बभूवस्तु महाभ्रातृमेघगंभीरनिःस्वनः ॥ निरुद्धं गगनं सर्वव्यभ्रं मेघैः समंततः ॥२६॥ महीप्रचलिता चासी
त्तस्य सत्येन कर्मणा ॥ सराजा पार्श्वतश्चैव बाहुभ्यामूरुतश्च यत् ॥२७॥ तानि मांसानि संच्छिद्य तुलां पूरयतेः शौनैः ॥ तथापि न समस्तेन कपोतेन
बभूव ह ॥२८॥ अस्थिभूतो यदा राजानिर्मोसोरुधिरस्त्रवः ॥ तुलांततः समारूढः स्वमांसक्षयमुत्सृजन् ॥२९॥ ततः सेंद्रास्त्रयो लोकास्तं नरेन्द्रमुप
स्थिताः ॥ भेर्यश्वाकाशगेस्तत्र वादिता देवदुंदुभिः ॥३०॥ अमृतेनावसिक्तश्च वृषदभो नरेश्वरः ॥ दिव्यैश्च सुसुखैर्माल्यैरभिवृष्टः पुनः पुनः ॥३१॥
देवगंधर्वसंघातैरप्सरोभिश्च सर्वतः ॥ नृत्तश्चैवोपगीतश्च पिता महद्वप्रभः ॥३२॥ हेमप्रासादसंवाधं मणिकांचन तोरणं ॥ सर्वैर्दूर्यमणिस्तंभं
विमानं समधिष्ठितः ॥३३॥ सराजर्षिर्गतः स्वर्गकर्मणा तेन शाश्वतं ॥ शरणागतेषु चैवं त्वंकुरु सर्वयुधिष्ठिर ॥३४॥ भक्तानामनुरक्तानामाश्रिता
नांचरक्षिता ॥ दयावान्सर्वभूतेषु परत्र सखमेधते ॥३५॥ साधुवृत्तो हियो राजा सद्गुणमनुतिष्ठति ॥ किं न प्राप्तं भवेत्तेन स्वव्याजेनेह कर्मणा ॥३६॥
सराजर्षिर्विशुद्धात्माधीरः सत्यपराक्रमः ॥ काशीनामीश्वरः ख्यातस्त्रिषु लोकेषु कर्मणा ॥३७॥ योऽप्यन्यः कारयेद्देवं शरणागतरक्षणं ॥ सोऽपि ग
च्छेत्ततामेव गतिं भरतसत्तम ॥३८॥

नृत्तः सुशीलः सद्गुणैश्चिह्नितः स्वव्याजेन सत्तरो निष्कपटेन ॥३६॥ ३७॥ अस्यां कथायां विधेयमाह योपीति ॥३८॥